

I-A VORBIT DOMNUL DOAR LUI MOISE?

Aș vrea să citesc din **Numeri 12.1-8**:

„Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană.

Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o.

Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.

Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duceți-vă, căteșitrei la cortul întâlnirii.” Și s-au dus căteșitrei.

Domnul S-a pogorât în stâlpul de nor, și a stat la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi.

Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.

Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea.

Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?"

Vedeți? Ei s-au gândit că Moise procedase greșit și au vrut să-l corecteze, însă Dumnezeu a intervenit imediat și le-a zis:

„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis, dar lui Moise îi vorbesc gură către gură.” După care a adăugat: *„Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?"* Și de îndată ce a plecat Domnul, iată că Maria era plină de lepră. Atunci Aaron a alergat la Moise și i-a spus ce s-a întâmplat cu sora lor, rugându-l să mijlocească pentru ea ca să nu moară. Dar cu toate că Moise a mijlocit pentru ea, Maria a trebuit să stea afară din tabără timp de șapte zile, pentru a fi curățită, iar poporul și-a întrerupt călătoria până când ea a revenit printre ei.

Dumnezeu nu Se schimbă. Puterea Lui este aceeași, adică la fel ca înainte de crearea timpului. Apoi, El a vorbit și la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Aceasta a fost la început: Cuvântul și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.

Acum Cuvântul S-a întors din nou în Duh și trăiește printre oameni, în seara aceasta fiind exact același Dumnezeu care a trăit de-a lungul epocilor, iar Cuvântul Său are tot atâta efect în inima credinciosului, ca atunci când L-a vorbit prima dată.

El nu Se schimbă niciodată de la cursul Lui, ci merge înainte, se transmite continuu. Astfel, Dumnezeu a avut totdeauna pe cineva cu care să lucreze și pe care să se bizuiască. El a creat totdeauna un loc de scăpare pe pământ. Uneori, numărul credincioșilor a scăzut foarte mult, dar El nu a rămas niciodată fără martori, fără cineva care să mărturisească despre El. Eu mă bucur din inimă pentru că și în orașul acesta, El are un grup mic prin care poate depune mărturie. Mă

bucur pentru că vă place să ascultați Evanghelia și pentru că Îl iubiți atât de mult pe Domnul Isus, încât veniți să-L ascultați, cu respect.

Nădejdea mea este că la încheierea acestui serviciu, Dumnezeu nu va mai lăsa niciun bolnav printre noi. Mulți au fost deja vindecați; eu am o mulțime de mărturii, dar cred că El va lucra și în continuare. Chiar acum se petrece ceva, de aceea noi stăm aici și așteptăm Cuvântul.

Noi trăim într-un timp în care Evanghelia lui Hristos nu este chiar atât de populară. Pavel spunea că Evanghelia nu stă doar în cuvinte, ci într-o dovadă dată de Duhul și de Putere, deci în manifestarea Duhului Sfânt. Este adevărat? Evanghelia nu înseamnă numai cuvânt, deoarece Cuvântul este doar o literă moartă, ceea ce înseamnă că trebuie făcut viu și adus la împlinire exact așa cum spune chiar litera că se va întâmpla.

Aceasta este Evanghelia despre care Isus a spus: *„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* (Marcu 16.15). Aceasta înseamnă că Evanghelia trebuie propovăduită oriunde, la orice neam. Cu alte cuvinte, în Statele Unite și peste tot în lume, și *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.*

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” (v.16-18).

Domnul nu a spus: *„Mergeți și învățați-i Cuvântul”,* ci: *„Mergeți și predicați Evanghelia,”* iar Cuvântul este începutul sau premergătorul Evangheliei. Cuvântul iese afară, iar Evanghelia – puterea lui Dumnezeu – îl urmează, făcându-L viu. Aceasta este Evanghelia.

Poate cineva nu crede în vindecarea divină, dar eu vreau să vă întreb ceva: știți care a fost prima însărcinare a lui Isus Hristos? Vindecarea divină. Astfel, El a vindecat bolnavii, a înviat morții, a curățat leproșii, a scos dracii, etc., și aceasta fără bani și fără plată. Aceasta a fost prima însărcinare pe care a dat-o și apostolilor, Bisericii, pentru că acolo nu au fost numai apostoli.

Poate ziceți: „Aceste lucruri au fost date numai pentru apostoli.” Mă scuzați, dar acolo erau șaptezeci, nu doar doisprezece. Eu am discutat cu cineva, care mi-a zis: „Puterea aceea a venit numai peste apostoli.” Nu este adevărat. Puterea a fost dată tuturor celor care cred. Voi știți că Domnul Isus a trimis șaptezeci de bărbați care nu făceau parte dintre apostoli, și le-a dat putere să facă semne și minuni. Filip nu era apostol, dar s-a dus în Samaria și a scos draci, a vindecat bolnavi și s-a bucurat în Duhul. El era diacon. Vedeți? Nici măcar nu era predicator, dar semnele urmau slujba lui, ca să dovedească că Puterea lui Dumnezeu însoțea Evanghelia.

Acum, mergeți în toată lumea și dovediți puterea Evangheliei.

Primele cuvinte pe care le-a spus ucenicilor Săi, prima însărcinare pe care le-a dat-o, a fost să vindece bolnavii și să scoată dracii, iar ultimele cuvinte spuse, ultima însărcinare pe care le-a dat-o, tot Isus Hristos, conform acestei Biblii, a fost: să vindece bolnavii și să scoată dracii, așa cum am citit deja în Marcu 16. Imediat după aceea, El a fost luat sus. Acolo este folosită o conjuncție: „și” (în traducerea românească nu apare acest „și”).

„Și iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede (aici nu scrie: „Iată semnele care vă vor însoți pe voi (adică pe ucenici), ci: „...pe cei care vor crede”): în Numele Meu vor scoate draci...” și toate celelalte.

Acestea au fost ultimele cuvinte spuse de Isus înainte de înălțare; ultimele cuvinte pe care muritorii le-au putut auzi de pe buzele Lui și, care cuprindeau însărcinarea de a vindeca bolnavii și de a scoate dracii. Așa este. Acesta este semnul care-i va însoți pe cei care predică Evanghelia. Aș vrea să vă întreb ceva, prieteni. Unde s-a

ajuns cu predicarea Evangheliei?

Nu cu mult timp în urmă, am avut o mică adunare și am spus: „Câți cred?” O, acolo erau cam 300-400 de oameni.

„Câți cred că aceste cuvinte sunt adevărate? Câți cred că Isus a spus: *„Mergeți în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.”*? Toți ce prezenți au ridicat mâna.

Aș vrea să văd câți din cei prezenți în locul acesta, cred aceste cuvinte? În ordine. *„Cel ce va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.”* Este adevărat? „Credeți aceasta?”, i-am întrebat pe acei oameni, iar ei au răspuns: „Sigur că da.” Atunci am continuat: „Apoi El a mai spus că aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: *„în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Aceasta câți o credeți?” Nici o mână nu s-a mai ridicat.

Vedeți, ei vorbesc, dar stau acolo și fac ce vor, mergând mai departe liniștiți pentru că aparțin de biserică. Când însă trebuie să dovedească ceea ce cred, este altceva.

Nu demult, am fost într-un oraș de aici, din America, și am ținut o adunare. Era o adunare micuță, iar oamenii erau cu adevărat înfomețați. Adevărul este că tu nu poți hrăni oameni decât dacă sunt flămânzi. Dacă un om se așează la masă și mănâncă o friptură mare și bună, apoi are și o înghețată mare, desigur nu va mai fi interesat dacă i-ai oferi ceva de mâncare. Nu ar mai vrea nu-i așa?

Aceasta-i problema și cu biserica de azi. Ei nu doresc nimic pentru că nu sunt flămânzi. Am dreptate? Ei doresc plăceri, distracții și divertisment. Vor confort și lux, fără să se gândească la faptul că judecata este tot mai aproape de ei, cu fiecare clipă ce trece. Ei nu pot vedea acest lucru și nici nu vor să-l vadă.

O, lor le place filozofia, iar dacă prind ceva glume murdare sau un film la Tv, stau acasă și lasă adunarea aproape goală. Asta este în inima lor, și asta fac.

Diavolul știe cum să-și introducă programul lui înăuntru. Voi ați fost învățați să nu mergeți la cinematograful și i-ați învățat și pe copiii voștri la fel, dar acum diavolul l-a băgat chiar în casa voastră. Așa este. Voi știți că oamenii au o zicală care spune: „Diavolul a ieșit din modă, dar nu a ieșit din afaceri.” Așa este. El este încă la treabă, fiind mai înșelător decât în orice altă vreme, pentru că se furișează înăuntru.

Fraților, eu vă spun ceva. Dacă vreți să intrați sub ocrotirea Lui, faceți-o acum! Intrați sub sângele lui Isus Hristos.

O, este o rușine în ce stare au ajuns toate lucrurile din lume! 80% din toată această murdărie, vine de la Hollywood, care este luat exemplu de toți. Acolo este moda lumii moderne. Desigur, eu nu spun că absolut toți de acolo sunt murdari.

Nu demult au venit la mine niște bărbați de la Compania de filme Westmisster, care voiau să facă un film și mi-au cerut permisiunea să filmeze. Ei au venit la adunări și au pus să ruleze „Prorocul secolului XX”. Acum, vor merge în Palestina și vor ține o adunare acolo. Tot ei au făcut și filmul „Samson și Dalila”. Știți care a fost primul lucru pe care l-au făcut înainte de a-mi cere permisiunea să filmeze? Au spus: „Putem îngenunchea mai întâi, ca să ne rugăm?” Vedeți? Erau un grup de gentlemani.

„Toți sunteți de la Hollywood?” i-am întrebat eu.

„Da, domnule,” au răspuns ei și s-au prezentat fiecare. Casa era plină de oameni care așteptau să mă rog pentru ei.

Acei bărbați au spus: „Reverend Branham, noi am venit numai ca să te întrebăm...” și au început să-mi spună ce doresc. Aveau la ei toate acele lumini și efecte, așa că soția mea s-a speriat foarte tare când a intrat și le-a văzut. Ei au dorit să ne machieze pe toți. Soția mea nu a folosit niciodată farduri, așa că nu a vrut să accepte așa ceva, iar eu le-am spus: „Dacă doriți faceți câteva fotografii, așa cum suntem.”

„Dar cum rămâne cu plata? Cât ne costă?”

„Banii aceștia să-i dați misiunilor străine, misionarilor care merg peste ocean. În ce mă privește, mie nu-mi trebuie nimic.” Problema este că oriunde mergi în lume, dai peste buni și răi. Oriunde.

Și știți de unde a început totul, prieteni? Aș dori ca frații predicatori să mă ierte, căci nu vreau să-i rănesc, dar ceea ce are națiunea de astăzi a început de la amvon. Ei au ridicat barierele.

Îmi amintesc că fratele și sora Kelly, doi frați bătrâni, obișnuiau să cânte o cântare:

„Am lăsat barierele,

Am lăsat barierele,

Am făcut compromis cu păcatul.

Lăsăm sus barierele și oile vor ieși,

Dar cum au intrat înăuntru caprele?”

Pentru că ați ridicat barierele. Da, de aceea aveți capre înăuntru. Exact. Ați început să acceptați orice; pe toți cei care erau bine îmbrăcați și puteau plăti bine în biserică, i-ați primit înăuntru și le-ați trecut numele în registru. Ați lăsat femeile să se dezbrace și să se ia după Hollywood. Da, ele au început să-și vopsească fețele și mai spun că sunt creștine, mergând mai departe în felul acesta.

Bătrânul John Smith, când a ținut ultima sa predică, a fost foarte scurt – a vorbit patru ore – El avea 89 de ani și a spus: „Fiicele Bisericii Metodiste s-au stricat atât de mult încât poartă chiar și inele pe degete.” Dar ce ar spune astăzi, dacă ar vedea membrii corului cu pantaloni scurți? Ascultați-mă, surorilor, căci eu vă spun ce trebuie să faceți. Umblați corect cu Dumnezeu, căci atunci El se va îngriji de restul.

Îmi amintesc de timpul când au început femeile să fumeze. O, era ceva îngrozitor! Eu nu am venit aici ca să vă țin morală, pentru că aveți predicatori și ar trebui să facă ei aceasta, dar vreau să vă spun ceva. De curând am citit o statistică a guvernului, cu privire la mamele tinere. Specialiștii sunt de părere că 80-90% din cancerul la gât și la plămâni este cauzat de fumat. O mamă care a fumat, va trebui să-și hrănească copilul cu lapte de vacă, pentru că altfel toată nicotina va merge în sângele copilului, care în scurt timp va fi otrăvit de acea nicotină.

Noi am legalizat acest rău peste tot în America, iar cu câteva zile înainte de a merge la masă, am auzit la radio ce producție și ce vânzare, au aceste firme de țigarete, în America. Este vorba de miliarde de dolari. Dați-mi mie banii pe care-i dau într-o singură zi fumătorii din Palm Beach pe țigări și eu voi trimite misionari peste tot în lume, timp de un an. Închipuiți-vă câți fumători sunt. Ce să mai zicem de bere, whisky și celelalte?

Dumnezeu să mă ierte. Eu nu vreau să lovesc în ei, căci acest lucru trebuie să-l facă predicatorii, dar ceea ce vă îndemn eu, este: să vă întoarceți la Evanghelie. Este o rușine că am îngăduit asemenea lucruri. Da, și tot răul a început de la amvon. Vedeți, eu nu vă condamn pe voi, ci pe cei care au permis aceste lucruri; pe cei care stau la amvon, și lasă ca răul să cuprindă încet, încet înăuntru,

cuprinzându-i pe toți.

Câți din voi își amintesc cum se îmbrăcau femeile mai demult? Erau foarte decente și se purtau natural, arătând ca niște doamne, vă amintiți?

Într-o zi, am stat în autobuz lângă o femeie. Era la sfârșitul războiului, iar eu eram paznic de vânătoare. Nu mi-am dat seama că era femeie, pentru că avea salopetă, pe cap purta o cască de sudor, iar în colțul gurii, o țigară. Eu îmi țineam mâna pe mâna „lui”, deoarece în autobuz era foarte multă lume. Înjura ca un birjar, iar eu îi priveam țigara, și mă întrebam: „Oare o fi femeie sau bărbat?”, după care am spus: „Unde lucrați, domnule?”

„La debarcader.”

„Da, domnule?”

„Eu nu sunt „domn”, mi-a răspuns indignată.”

„Vă rog să mă iertați, dar nu se prea vede că ați fi femeie”, am spus eu.

Păi, îmbrăcată în felul acela și cu acel vocabular, putea fi luată mai curând drept bărbat. Voi știți că Biblia spune că dacă o femeie poartă haine bărbătești, este o urâciune înaintea Domnului. (Deuteronom 22.5). Aceste cuvinte le spune Cuvântul lui Dumnezeu, și este adevărat. Prin urmare, dacă voi, domnișoarelor, ați lăsa departe acele lucruri, ați fi mai drăguțe. Așa este.

Citiți puțin în Iacov 5.16: *„Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați...”* apoi amestecați-l cu puțin Ioan 3.16: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede*

„În El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Acesta este cel mai bun „fard” pe care-l puteți avea. Este adevărat?

Dați-mi voie să vă spun ceva, tinerelor. Dacă mama voastră face aceste lucruri, să-i fie rușine! Biblia vorbește despre o femeie care a făcut acest lucru, dar dacă vreți să-L vedeți pe Dumnezeu, voi să nu-i urmați exemplul. Să fiți conștiente că voi nu veniți înaintea unui om.

Eu pot să vă dovedesc cu Biblia că dacă o femeie își taie părul, soțul ei este îndreptățit s-o părăsească. Aceasta este Scriptura. Dacă nu mă credeți, lăsați-mi întrebările aici, sus, și vă voi răspunde la ele mâine seară. Așa este, dar ce facem noi? Biblia spune că este o urâciune ca o femeie să stea înaintea Domnului cu părul tăiat. Așa este. Dar voi nu numai că vă tăiați părul, dar vă mai și machiați!

Știți ce a făcut Dumnezeu cu Izabela, femeia din Biblie care s-a fardat? A dat-o hrană la câini. Prin urmare, când vedeți o femeie fardată, puteți să-i spuneți: „Bună ziua, doamnă „mâncare pentru câini,” căci aceasta este. Dumnezeu a dat-o pe Izabela la câini și știu că voi nu vreți să fiți una din fiicele ei, dar aveți grijă! Eu nu vă învinuiesc pe voi, căci tot răul acesta se datorează tradițiilor și este o rușine. Da, este o rușine faptul că ele au fost permise de la amvon.

Nu-i de mirare că nu puteți învăța despre vindecarea divină și despre celelalte lucruri. Este adevărat? Dumnezeu vrea dragoste; vrea sfințenie și cooperare, dar noi ce avem?

„O, biserica mea nu crede asemenea lucruri!” „Biserica mea face așa”, sau: „A mea face așa!”

Noi am avut în Tabernacol o tânără, care arăta destul de demodată. Își pieptăna părul peste cap și era așa de lucios, că-i strălucea fața. În oraș era o altă tânără, care aparținea unei mari biserici și pot spune că era foarte frumoasă. Această

tânăra se întâlnea când mergea la dans, desigur, pe stradă, cu tânăra din Tabernacol, și totdeauna se lega de ea, spunând:

„Știi care-i problema cu tine? Predicatorul tău este nebun! Asta-i tot. Eu nu i-aș da nici o atenție unui asemenea om.” „Dar nu predicatorul meu mă oprește să fac aceste lucruri, a răspuns tânăra, ci Domnul, care este în inima mea.” „Păi, acela este un înapoiat!”

„Vrei să spui că Domnul meu este un înapoiat? ” A răspuns tânăra din Tabernacol. „Vreau să știi că orice ar spune predicatorul, Domnul îmi poate spune în inima mea cum trebuie să se îmbrace o femeie decentă.”

Totuși tânăra aceea o batjocorea tot timpul, chiar și la școală. Apoi, cu timpul a ajuns o persoană importantă în biserica ei. Da, a devenit învățătoare la școala duminicală, și s-a întâmplat ca fiica verișoarei mele să meargă la ora ținută de ea la școala duminicală. Știți despre ce le-a vorbit în acea dimineață? Cum a fost la întâlnirea pe care o avusese cu o seară înainte, iar după 15 minute, care le-au mai rămas pentru lecție, a încheiat.

Și acea fată începuse să iasă cu un băiat care-și purta sticluța în buzunar. Și cred că vă dați seama ce a urmat - tânăra s-a îmbolnăvit foarte grav, iar medicii au aflat prea târziu ca s-o mai poată ajuta cu ceva.

Domnul Perkins, care lucrează la Pompe funebre, este un bun prieten de-al meu și el a îmbălsămat-o. Spunea că se îmbolnăvisese foarte grav, de o boală venerică, iar medicii nu au mai putut face nimic pentru salvarea ei. Când era pe moarte, toată clasa ei de la școala duminicală, s-a adunat în jurul ei, ca să vadă îngerii care aveau s-o ia în cer. Nu glumesc, așa s-a întâmplat. Ei erau adunați cu toții în jurul ei și cântau, așteptând ca fata să-și dea ultima suflare. Toate lucrurile fuseseră pregătite pentru înmormântare, dar în momentul când moartea a venit s-o ia, tânăra a început să strige: „Sunt pierdută! Sunt pierdută!” Da, în loc să vină îngerii, a venit strigătul disperării.

Ea striga: „Unde este tânăra de la Tabernacol? Chemați-o repede! Numele ei este Lucille McCortney, aduceți-o repede aici!” Fetele din jurul ei, au răspuns: „Îl vom chema pe păstor.” Când a intrat păstorul, ea continua să spună: „Sunt pierdută! Sunt pierdută!”

„Voi chema medicul să-ți dea un sedativ, căci delirezi,” i-a spus predicatorul, dar ea i-a răspuns:

„Înșelătorule de oameni! Eu sunt pierdută și voi merge în iad, iar aceasta este numai din cauza ta! Spuneți-i acelei fete să vină aici!” Ei au trimis după Lucille, dar ea nu a ajuns la timp. Fata a murit și a fost dusă la domnul Perkins pentru a fi îmbălsămată. Ei au introdus niște tuburi în ea și au început să pompeze fluid, dar curând au observat că deși puseseră un galon și ceva, fluidul continua să curgă. Vedeți? În ea era o gaură mare, căci sifilisul o mâncase de vie.

Fraților, dați-mi voie să vă spun ceva. Dacă predicatorii ar fi stat pe Evanghelia de modă veche lăsată de Domnul, nu am avea atâta delicvență juvenilă și nici atâtea neazuri, sunteți de acord?

Și cum ați putea predica despre vindecarea divină și despre puterea lui Dumnezeu, când vă uniți cu asemenea lucruri? Nu se poate. Uleiul și apa nu se vor amesteca niciodată. Trebuie să fii ori de-o parte, ori de cealaltă. Eu nu sunt om de ordine, ci sunt creștin, și nu iau parte nimănui, dar trebuie să vă spun numai ce spune Evanghelia. Necazul este că biserica și-a pierdut viziunea cu privire la puterea învierii lui Isus Hristos, și a uitat că odinioară Domnul i-a dat vedenii și înțelegere. El este încă și astăzi același, deci face aceleași lucrări.

Aceasta îmi amintește de cazul unui om foarte cunoscut. Câți dintre voi au citit despre vindecarea congressmanului Upshaw? S-a întâmplat în California, nu cu mult timp în urmă. Noi aveam o adunare de vindecare, iar fratele meu a venit după mine, deoarece am întârziat cam mult în camera mea. Eu eram în rugăciune, deoarece știam că urma să se întâmple ceva.

Deci am urcat sus pentru serviciu. Mii de oameni erau adunați acolo, căci era a patra sau a cincea adunare. Cum am urcat pe platformă, am simțit că m-a lovit ceva. Am privit peste audiență, (iar Dumnezeu care este Judecătorul meu, știa că nu am auzit niciodată de Willie Upshaw) și am spus: „Văd o căpiță de fân și un copilăș care se joacă pe ea. El a căzut și s-a lovit la spate, după care a fost dus la un medic care purta ochelari și avea mustață albă, dar nu l-a putut ajuta cu nimic. Îl văd pe micuț cum a ajuns acasă. Apoi a crescut și a ajuns atât de rău, încât au făcut găuri în podea, căci nu mai putea suporta vibrațiile. Acum, el este un om mare, dar este purtat într-un scaun cu rotile, și poate sta sprijinit numai în cârje.”

Cam în același timp când spuneam aceste cuvinte, el a intrat pe ușă în adunare, adus într-un scaun cu rotile. Când l-am văzut, am spus: „Iată-l pe omul acela!” Pe vremea aceea avea 68 de ani. L-am întrebat pe Howard: Ce numere de rugăciune ați împărțit? El mi-a spus, iar eu am început să le strig ca de obicei. În timp ce făceam aceasta, a venit la mine fratele Baxter și mi-a spus: „Frate Branham, știi cine este omul pentru care ai avut vedenia aceea?”

„Nu”, am răspuns eu.

„Este kongresmanul Upshaw și ar vrea să spună ceva la microfon.”

„Eu nu-l cunosc,” am răspuns.

Soția lui, care îl însoțea, a îngenunchat și a început să plângă, iar el la fel. Apoi, m-a întrebat:

„Fiule, de unde ai știut că am căzut când eram copil?”

„Am văzut aceasta într-o vedenie și am spus numai ceea ce am văzut.”

„Păi, exact așa s-a întâmplat, după care mi s-a prezentat, spunând: Eu sunt William Upshaw.”

Era senator de Georgia și timp de 17 ani fusese congressman. Timp de 66 de ani a fost total invalid. El mi-a spus: „Am fost la președintele Convenției Baptiste din Sud, iar dr. Davis care te-a ordonat pe tine în Biserica Baptistă, mi-a spus să vin aici, ca să te rog să intervii la Dumnezeu pentru mine. În 1962 am candidat la președinție, apoi am renunțat pentru că eram împotriva legalizării comerțului cu băuturi alcoolice. Totuși, dacă astăzi ar trebui să candidez din nou, aș fi tot împotriva acestui lucru. Partidul Democratic m-ar fi ales, dar aceasta ar fi însemnat să trec peste convingerile mele de creștin.

„Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule”, am spus eu.

„Băiete, voi fi vindecat vreodată?”

„Nu știu, frate. Eu pot să-ți spun numai ceea ce văd.”

„O, dacă s-ar îndura Dumnezeu!” a spus atunci soția lui.

„El este îndurător,” am răspuns eu. Nu spuneți: „Dacă ar fi,” căci El este îndurător. După aceea m-am întors și am vorbit cu Howard. Pe platformă urca deja doamna care avea primul număr de rugăciune.

Eu am privit însă în partea cealaltă și am văzut un doctor tânăr (era o vedenie), care avea cam 25 de ani. Dacă este printre noi vreun doctor care știe la ce mă refer, căci nu știu cum se numește aparatul acela cu care privesc în gâtul pacientului. Știți că-l au pus în jurul capului și are o lumină acolo. Doctorul avea o jachetă legată de după gât și stătea cu brațele pe șolduri, privind descurajat în jos. Am continuat să-l privesc și deodată am văzut că el opera o fetiță de culoare, care

a paralizat în timpul operației. Ea zăcea acolo paralizată. Atunci am spus: Doctorul a paralizat o fetiță de culoare, de vreo 5-6 ani, i-a scos amigdalele, dar fetița a rămas paralizată.

În momentul acela s-a auzit un țipăt în mulțime, undeva în partea dreaptă. A început să se ridice praful și am văzut o femeie solidă, care purta o targă mică, pe care se afla o fetiță de culoare, paralizată. Femeia încerca să intre cu forța și-i împingea pe ușierii care încercau s-o oprească. Dar se părea că singura modalitate de a fi oprită, era să se facă un cordon mai puternic de ușieri. Ea îi împingea și striga:

„Doamne, ai milă de fetița mea. Doctorul descris este cel care a operat-o pe fetița mea!” Apoi m-a întrebat:

„Predicatorule, se va face bine fiica mea?”

„Nu știu, mătușico. Eu pot să spun numai ceea ce văd.”

Vă puteți imagina ce simțea sărmana femeie de culoare, fără nicio școală, văzând că Dumnezeu cel Atotputernic dăduse o vedenie cu privire la problema ei? Vedeți? Dumnezeu nu are respect pentru o persoană, privind la fața sau la pregătirea ei, ci El respectă inima sinceră.

Femeia stătea acolo, iar ușierii încercau s-o domolească. Eu am privit din nou spre femeia care urcase pe platformă, cea care avea primul număr de rugăciune, dar n-am apucat să mă ocup de ea, căci am văzut că Ceva se mișca din nou. Am privit în direcția aceea și am văzut că venea ca o dungă întunecată. Am continuat să privesc acolo, apoi deodată am văzut o stradă pe care mergea o fetiță de culoare care legăna o păpușă pe care o ținea în brațe.

Fraților, aceea a fost totul. Am știut imediat urmarea și știam că nici chiar toți diavolii din iad nu o vor putea opri să se împlinească. Nu, pentru că Dumnezeu hotărâse acest lucru și asta era tot. Da, știam că fetița va fi vindecată, de aceea am spus în inima mea: „Lăudat să fie Domnul!”

Apoi, m-am întors către femeia de culoare, care stătea lângă ușă, și i-am spus:

„Mătușico, fără îndoială, ești creștină.”

„De copilă am fost crescută să fiu creștină”, a răspuns ea.

„Ridică-te și nu mai plânge, căci Isus Hristos ți-a ascultat rugăciunea și ți-a vindecat fetița.

„Aceasta înseamnă că va fi bine?”

„Aceasta înseamnă că ea este bine.”

În clipa aceea, fetița, care era pe targă, a spus:

„Mami, privește aici!” Și a sărit jos pe deplin sănătoasă, în timp ce biata mamă a leșinat.

Când și-a revenit, au ieșit din audiență fericite, laudându-L pe Dumnezeu și ținându-se de mână. Toți cei prezenți plângeau.

M-am întors din nou spre femeia de pe platformă, dar n-am apucat să mă ocup de

ea, căci imediat am văzut o altă vedenie. Am privit și l-am văzut pe acel congressman. Era îmbrăcat cu un costum maro deschis cu dungi, iar pe cap avea o pălărie ca acelea pe care le port și eu. Am văzut că el mergea printre oameni și tot timpul și-o ridica, salutând în stânga și-n dreapta. Am privit spre locul unde se afla congressmanul și am văzut că era îmbrăcat cu un costum albastru cu cravată roșie. (Cei care-l cunoașteți, știți că aceasta era culoarea lui preferată). Atunci am știut că Dumnezeu a făcut-o.

Fraților, nimeni și nimic nu-mi poate șterge din fața ochilor ceea ce văd, și știu că va fi întocmai cum văd, căci atunci când Dumnezeu spune ceva, atunci va fi negreșit așa, pentru că El nu poate greși. El este Dumnezeu. Acea nu mai este credința, ci se întâmplă ceea ce a spus El că se va întâmpla.

Din cauza aceasta am știut că acel bărbat va fi vindecat. L-am privit din nou apoi mi-am zis: „Acum este momentul!” după care am spus:

„Domnule congressman, aș vrea să vă pun o întrebare.”

„Da, sigur.”

„Aveți un costum maro cu dungi?”

„Da, fiule. L-am cumpărat alaltăieri.”

„Ei bine, fratele meu în Hristos, chiar dacă ai stat 66 de ani în cârje, în cărucioare și în paturi speciale, ai crezut întotdeauna în vindecarea divină, este adevărat?” „Așa este.”

„Ai stat împotriva celui rău și ai refuzat să devii președinte pentru că ai ales ceea

ce era drept. Dumnezeu te-a onorat pentru aceasta și Isus Hristos te-a vindecat.”

„Dumnezeu să fie lăudat, băiete, a spus el. Dacă Isus Hristos mă va ajuta să merg fără cârje sau cărucioare, îmi voi petrece tot restul vieții spre lauda și slava Lui.”

„Domnule congressman (când am spus aceste cuvinte, am simțit că leșin), în Numele lui Isus Hristos ridică-te în picioare, căci Dumnezeu te-a vindecat.” Și acel bărbat care fusese invalid timp de 66 de ani, s-a ridicat în picioare și a alergat pe platformă, s-a aplecat, și-a atins pantofii, etc., și a rămas pe deplin sănătos cât timp a trăit.

După aceea s-a dus să-l viziteze pe domnul Churchill, a stat în adunarea lui Billy Graham, acolo pe scările Casei Albe și a cântat în fața acelor kongresmani: „Bizuindu-ne pe brațele Lui veșnice.” El a trăit mulți ani după aceea. El a străbătut țara și a mărturisit pretutindeni despre puterea lui Dumnezeu.

Vedeți? Poate cineva s-ar fi gândit că dacă Dumnezeu ar fi vrut să-l vindece, putea s-o facă atunci când era tânăr și când oasele lui erau încă flexibile, dar Domnul l-a ridicat în picioare când avea 66 de ani. El a făcut aceasta într-o clipă și acel bărbat a fost pe deplin sănătos prin puterea lui Isus Hristos cel înviat.

El era cunoscut de toate personalitățile politice ale națiunii, fiindcă fusese kongresman. El a dorit să-mi pun numele pe o scrisoare pe care i-a trimis-o lui Stalin. În acea scrisoare, el a scris despre felul în care a fost vindecat de Dumnezeu, adăugând că dacă ar putea trece pe partea cealaltă a „Cortinei de Fier”, i-ar putea dovedi. El era un om plin de simțul umorului.

Deci, prieteni creștini, eu vă spun ceva în seara aceasta. Încă nu sunt un bărbat bătrân, dar nu mai sunt nici un băiat tânăr. Și eu, fratele vostru, care stă în seara aceasta în fața voastră, am fost odată orb. Eram dus de braț și purtam niște ochelari mari cu sticle groase și sufeream de astigmatism, așa încât tot timpul îmi

tremura capul. Frizerul avea nevoie de o oră ca să mă poată tunde, dar într-un moment, harul dragostei lui Isus Hristos a îndepărtat acei ochelari groși, iar acum pot citi ziarul de la o depărtare de cinci picioare.

Cam cu un an în urmă, am mers la Louisville, la un specialist foarte bun, ca să-mi prescrie niște ochelari de soare pentru Africa și alte locuri cu soare puternic. Urma să merg și în Columbia Britanică, pe bancurile de gheață într-o călătorie de vânătoare.

Doctorul care locuiește ușă-n ușă cu mine, dr. Adair, mi-a spus: „Billy, tu ai 40 de ani și ochii tăi încep să slăbească.” Eu port tot felul de ochelari, de aceea m-a trimis la un specialist. Acea era voia Domnului, căci acel medic dorește să meargă cu mine în Africa și să opereze cazuri de cataractă. Vrea să facă acest lucru timp de șase luni, pe gratis, căci este creștin.

Vedeți cum lucrează Dumnezeu? Când mi-a examinat ochii, el a spus: „Ochii mei au 20-20 și sunt buni.”, apoi a început cu mine de la 20-20, apoi la 15-15 și în final a ajuns la 10-10. După consultație, am putut să cânt:

„Mărețul har, care a salvat

Un nenorocit ca mine”.

Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că vă spun adevărul, dar cred că în următoarele 500 de ore aș putea să vă aduc numai mărturii despre lucrările pe care le știu doar eu, și care au fost făcute de Domnul nostru.

Poate ziceți: „Dar noi de ce nu am auzit nimic despre ele?” Același lucru l-au gândit și mulți dintre evrei după ce Isus a fost crucificat. Aceasta este însă ziua voastră; este ocazia care vi se dă ca să credeți, și să-L acceptați.

Nu spun aceasta pentru că țin întâlnirea asta aici, căci nu eu o țin, ci Dumnezeu, iar dacă El mi-ar spune în seara aceasta: „Du-te în altă parte!” aș porni imediat la drum.

Eu simt că acest loc are nevoie de Evanghelia lui Isus Hristos și de puterea Lui. Cunosc locuri unde se adună 1.500 de oameni, dar cunosc și locuri unde s-ar aduna pe puțini 150.000 de oameni, din prima zi. Așa este. Pe mine nu mă interesează însă mulțimea de ascultători!

Evanghelia trebuie predicată în orașul acesta și în celălalt și pretutindeni în lume, ca să fie de mărturie pentru ziua când va veni Domnul Isus. Noi nu trebuie să predicăm o teologie omenească, ci Evanghelia, predicată în puterea și dovada dată de Duhul Sfânt ca mărturie. Acesta este ceasul vostru, primiți-L! Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău. O, Tată, noi știm că suntem nevrednici, dar Te rugăm să trimiți ungera Ta, căci nu ai alte mâni, decât pe ale noastre; nu ai alte buze, decât pe ale noastre și nu ai alți ochi, decât pe ai noștri, deoarece noi suntem mlădițele Viei.

O, Tată, Te rugăm să aduci la suprafață, prin intermediul mlădițelor, roadele viei. Îndură-Te, Doamne, căci ne predăm umili voii Tale divine.

Tu-l cunoști pe domnul Upshaw, care a fost vindecat pe deplin, astfel încât, deși avea 66 de ani, a sărit ca un copil. Acum, el este în Împărăția Ta, tânăr și bucuros, având parte de ospitalitatea Ta cerească, căci l-ai luat Acasă când avea aproape 100 de ani. Noi îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm în seara aceasta, ca cei care au mai rămas, să putem vesti această Evanghelie, în timpul pe care îl mai avem de trăit aici, și până când mai este lumină. Doamne, trimite Lumina Ta cerească peste fiecare suflet de aici, astfel încât să se facă semne mari și minuni.

Tu ești Cel care L-ai înviat pe Fiul Tău Isus, și Tu ești Cel care L-ai adus pe lume, umbrind-o pe fecioară. Când a fost aici, pe pământ, El era un om blând și umil, care se purta ca un tâmplar. Era disprețuit de biserica lumii, dar Tu erai cu El. Oh, și El a spus: „*Fiul nu face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând,*” și El ți-a fost supus, iar Tu L-ai acoperit de slavă. El a făcut doar ceea ce l-ai arătat Tu, iar când a plecat de aici, a făcut o făgăduință: „*Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi, pentru că voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.*”

O, Tată, și eu mărturisesc în fața acestei audiențe din Palm Beach, Florida, că Tu L-ai înviat din morți, iar Duhul Lui lucrează în Biserica Lui, vindecând bolnavii, dând vedere orbilor, făcându-i pe ologi să umble, dând auzul celor surzi, salvându-i pe păcătoșii, care Îl acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal, umplându-i cu Duhul Sfânt și trimitându-i pe câmpul Evangheliei ca să facă aceleași lucrări. Doamne, legitimează Cuvântul Tău cu semne și minuni, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus, Fiul Tău preaiubit. Amin.

Billy Paul mi-a spus că a împărțit numere de rugăciune, așa că primii 15-20 se pot alinia aici, în timp ce noi vom cânta „Crede numai”.

Ceea ce încerc eu să fac este, nu să vă fac să credeți în ceea ce spune un om, ci să aveți credință în Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu. Amin. Credeți? Atunci, aveți credință în Dumnezeu.

Domnul să Se îndure și să vă binecuvânteze, astfel încât Duhul Sfânt să strălucească peste fiecare din noi, căci aceasta este rugăciunea mea.

Vă rog să stați liniștiți și să fiți respectuoși. Priviți aici și credeți din toată inima că Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, este aici ca să vă vindece. Credeți aceasta? În ordine. Aș vrea să aud cuvântul „Amin”. „Amin” înseamnă „Așa să fie.”

S-o luăm acum pe pacienta aceasta. Doamnă, dacă ar fi vreo cale prin care să te

pot vindeca, Dumnezeu știe că aș face-o. Aș fi bucuros s-o fac, dar eu nu pot vindeca pe nimeni. Eu nu pot face ceea ce a făcut Isus Hristos, deja, este adevărat? Vindecarea acestei femei este deja înfăptuită, pentru că Isus Hristos a vindecat-o cu ani în urmă, când a murit pe cruce. Dar acum trebuie să se întâmple ceva, pentru ca ea să accepte această vindecare, este adevărat?

Soră, aș vrea să privești aici și să crezi din toată inima. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Un moment, căci vreau ca audiența să știe ceva, înainte ca ungerea să vină peste mine.

Poate m-ați auzit spunându-le oamenilor să creadă. Prin aceasta, eu nu cer ca ei să creadă că eu sunt El. Sigur că nu. Ci cer ca voi să credeți că eu am spus adevărul, că El m-a trimis să fac aceste lucruri. Când Îngerul a venit la mine, el mi-a spus să-i fac pe oameni să creadă. Vedeți?

Petru și Ioan au trecut pe lângă Poarta Frumoasă și i-au spus unui olog: „*Uită-te la noi!*” este adevărat? (Fapte 3.4), iar Elisei i-a zis lui Ioram când a venit să-L întrebe pe Domnul ce să facă: „*Dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat...nici nu m-aș uita la tine.*” (2 Împărați 3.14).

Câți dintre voi știu că ați putea să vă trimiteți sufletul în iad, chiar dacă posedați un dar divin? Sigur că se poate, de aceea trebuie să aveți grijă ce faceți.

Câți din voi cred că Moise era prorocul lui Dumnezeu? Spuneți: „Amin”. Da, el era prorocul lui Dumnezeu, dar știți ce a făcut? Dumnezeu i-a spus să meargă și să vorbească stâncii, căci Stânca fusese deja lovită. Este adevărat? Dar în loc să facă ce-i spusese Dumnezeu, el a lovit-o din nou. Așa este? Când Moise a lovit acea stâncă, a rupt programul lui Dumnezeu drept în două, deoarece Hristos nu a fost lovit de două ori, ci numai o dată. El a făcut chiar ceea ce îi spusese Dumnezeu să nu facă.

El putea face aceasta oricum, fie că era voia lui Dumnezeu, fie că nu. Pare ciudat acest lucru, nu-i așa? Vedeți? Nu era voia lui Dumnezeu ca el să facă acel lucru, dar fiind proroc, putea face ce voia și ce-i permitea puterea pe care o avea, să facă.

Dar cum a privit Dumnezeu acest lucru? L-a oprit să mai intre în țara făgăduită. Este adevărat? I-a permis să privească țara, de sus, de pe munte, dar după aceea i-a trimis pe îngerii Săi să-l ia și să-l îngroape.

Priviți la Elisei. Acest proroc tânăr era chel, iar copiii au început să râdă de el din cauza aceasta. Ei ziceau: „*Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!*” (2 Împărați 2.23). Și știți ce a făcut Elisei? S-a întors și i-a blestemat în Numele Domnului, așa că înainte ca acei copii să se întoarcă în cetate, au ieșit doi urși din pădure, și i-a omorât pe patruzeci și doi dintre ei. Spune Biblia aceasta? Bieții copilași nevinovați l-au supărat pe proroc. Ar fi bine să aveți grijă ce faceți. Așadar, așa este și aici.

Dacă Dumnezeu a pus ceva peste o persoană, sau i-a îngăduit Satanei să o facă, iar tu sau eu, aș veni cu un dar divin și aș înlătura aceasta înainte ca voia Domnului să fie făcută? Ce ar fi atunci? Voia lui Dumnezeu ar avea de-a face cu mine. Vedeți? Trebuie să fiți atenți la ceea ce faceți.

Aș vrea să înțelegeți că eu le spun oamenilor să privească la mine, ca să le atrag atenția, să fie atenți, să mă creadă, pentru că Îl reprezintă pe Dumnezeu în fața voastră.

Aș dori să faceți ca femeia de la fântână, căreia Isus i-a spus: „*Dă-mi să beau,*” intrând astfel în vorbă cu ea. Noi suntem în aceeași situație acum, iar eu trebuie să-L las pe El s-o facă. Noi suntem străini unul față de celălalt, iar până când vine Duhul Sfânt, sunt ca oricare alt om, adică nu pot face nimic.

Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Știi că ești creștină, pentru că în jurul

tău este Lumină. Dacă n-ai fi creștină, ai fi fost înconjurată de întuneric. Tu tocmai ai fost vindecată. Da, ai fost vindecată, în această adunare, de artrită, dar văd pe cineva în depărtare. Ai primit o scrisoare de la cineva, este adevărat? Este de la o prietenă de-a ta din statul Indiana, de unde sunt și eu. Acea femeie are probleme la inimă și are ceva în legătură cu biserica.... O, este soție de predicator. Ea a fost la adunările mele. O văd înghesuindu-se, dar nu a obținut număr de rugăciune, de aceea ți-a scris să vii și să mijlocești tu pentru ea. Este adevărat? (Amin).

Dar mai ai o grijă. Este în legătură cu un copil de școală, cu o fetiță care are ceva la intestine. Este o ființă nervoasă și supărăcioasă, dar aceste stări i se datorează spasmelor din intestine. Va fi însă bine.

Doamne, Acela în care locuiește puterea vedeniilor, numai Tu singur poți face acele lucruri. Eu cred că Tu privești în seara aceasta, la această femeie creștină care stă aici pentru prietena ei, căci Tu însuși ai stat pentru noi toți ca prieten. Dumnezeu, rezolvă-i cererea, Te rugăm. Eu osândesc boala din acea femeie în Numele lui Isus și cer ca toți cei dragi pentru care a mijlocit, să fie sănătoși, iar puterea lui Dumnezeu care cunoaște fiecare colț al lumii, să fie acolo în orice timp. Fă ca această prezență a Ta, să fie confirmată și în fața acestor oameni, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, soră, eu m-am rugat rugăciunea credinței, iar în timp ce făceam aceasta, totul a devenit luminos, de aceea cred că vei primi ceea ce ai cerut. Dumnezeu să fie cu tine.

Haideți să spunem: „Mulțumim lui Dumnezeu.”

Dorința mea este să-L laudăm pe Domnul, de aceea, fiți respectuoși în timpul vedeniei, căci dacă nu sunteți respectuoși, ea nu se mișcă.

Acum, ca slujitor al lui Dumnezeu, iau sub control orice duh, pentru că nu există

nimic care să stea în prezența credinței. Pe voi, oamenii care stați aici și sunteți bolnavi, vă provoc să credeți în Numele lui Isus, căci atunci, El vă va vindeca pe fiecare în parte, pe baza poruncii și a făgăduinței Sale.

Dacă aș vorbi de la mine, aș fi un mincinos, dar eu vă vorbesc în Numele lui Isus Hristos. El este Adevărul. Dacă port mărturia mea, sunt greșit, dar dacă port mărturia Lui, Dumnezeu va dovedi că v-am spus adevărul. Da, și eu știu că v-am spus adevărul, căci Isus Hristos v-a vindecat pe fiecare.

Acum, aș vrea ca fiecare dintre voi să-și mărturisească păcatele - dacă aveți păcate neiertate - și să faceți totul cum trebuie, căci atunci Dumnezeu vă va vindeca. El nu vă poate ierta, însă, dacă aveți păcate neiertate, pentru că Satana mai are un drept asupra voastră.

Acum, credeți-mă, căci vă spun Adevărul, iar Dumnezeu va dovedi aceasta. Voi, cei de acolo, care nu aveți numere de rugăciune, aș vrea să începeți să vă rugați.....

Ce mai faci, soră? Se pare că ești o persoană foarte blândă. Crezi din toată inima că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că a înviat din morți și că acum este viu în Biserica Sa? Cred că tu crezi aceasta. Tu ai ceva probleme cu sângele.....Dumnezeu îți va da. Domnul să te binecuvânteze. Plecați-vă capetele.

Dumnezeule care ai trimis Puterea Ta, Tu ai spus că „*aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.*”, iar această femeie stă aici conștientă că în orice clipă poate fi doborâtă. O, dar Tu, Dumnezeule, ai adus puterea învierii și ai trimis un dar divin printr-un înger care a venit de la Dumnezeu. Te rog să faci ca acest cheag de sânge să fie dizolvat în Numele lui Isus Hristos. Fă ca el s-o părăsească, astfel încât să nu mai fie nevoie de operație. Tată, Îți cer aceasta în Numele lui Isus Hristos, fiind încredințat că prin trupul meu iese Puterea Lui, care o va face sănătoasă. Amin. Dumnezeu să te

binecuvânteze, soră, și pacea lui Dumnezeu să fie peste tine.

Fiți respectuoși. Oh, dacă aș putea să-i „pescuiesc” pe acei critici! Voi mă răniți. Nu faceți aceasta, pentru că prin atitudinea voastră Îl împiedicați pe Dumnezeu să lucreze. Și știți ce va face? Vă va lovi cu ceva. Acest lucru este așa de sigur, pe cât este de sigur că eu stau pe această platformă. Voi îi împiedicați și pe alții.

În regulă, soră. Privește înapoi. N-am vrut să supăr pe nimeni. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Tu ai probleme cu rinichiul. Ai avut o operație și văd că medicii ți-au scos rinichiul bolnav, dar acum ai probleme și în partea cealaltă. Este ceva de la fiere, este adevărat?

Stai puțin. Între tine și fetița de acolo este o legătură. Este fetița ta, nu-i așa? Du-te acasă și Dumnezeu să fie cu tine, să te binecuvânteze și să te vindece.

Haideți să spunem: „Mulțumim lui Dumnezeu.” Amin.

La ce te gândești, soră? Îl crezi pe El? Băiețelule, tu ai probleme cu ochii, este adevărat? Văd niște picuri de sânge care umblă repede. Sângerează, nu-i așa? Pune-ți mâinile peste el.

Dumnezeule Atotputernic care L-ai înviat pe Isus din morți, Cel ce ai stat aici pe pământ, ca Om, îmbrăcat ca un om, Tu ai privit în mulțime și ai știut tot ceea ce vorbeau și tot ceea ce gândeau. Te rog să trimiți binecuvântările Tale și să-i vindeci prin Puterea Duhului Sfânt, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Primește vindecarea, soră, și tu băiatule.

Aveți credință în Dumnezeu. Binecuvântat să fie Domnul. Crezi din toată inima, frate? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Tu ai citit despre mine și ai dorit să mă întâlnești. Vreau să-ți strâng mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze. Acum privește

la mine, căci aceasta ți-a fost dorința. Dacă adâncul cheamă adâncul, înseamnă că trebuie să fie un Adânc care să-i răspundă. Acel ceas a sosit și pentru tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Viața nu a fost un „pat cu flori” pentru tine. Ai probleme cu intestinele. Văd că ai fost operat, căci ai avut un abces. Doctorul te-a operat și-l văd că privește în jur. Tu te-ai rugat și crezi.

Văd că ai probleme și acasă. Soția suferă cu spatele. Are o vertebră deplasată, este adevărat? Și mai văd o femeie tânără care are o umflătură. Este nora ta. Așa este? Ea nu aparține Bisericii lui Dumnezeu. Du-te acasă, frate, căci Dumnezeu te-a vizitat. El să te binecuvânteze.

Aleluia! Amin. Mărețul har al Domnului nostru Isus Hristos face aceasta. Voi mă puteți numi fanatic, dacă vreți, dar cum puteți să vă păstrați liniștea, când marele Dumnezeu care a creat cerurile și pământul, ține aceste suflete în Mâna Sa, în prezența Sa? Noi suntem în prezența Lui, iar Cuvântul spune:

„Dacă este printre voi un proroc, Eu Mă voi descoperi lui într-o vedenie. Dacă ce spune se va împlini, atunci să ascultați de el.”

Și eu vă spun: Isus Hristos este în clădire acum, ca să vindece orice bolnav, să salveze orice suflet, să umple cu Duhul Sfânt orice persoană, și să dea orice binecuvântare pentru care a murit pe Calvar. Amin.

Câți din voi doresc să fie bine? Ridicați mâna și spuneți: Eu vreau să fiu sănătos! Acum puneți-vă mâinile unul peste altul.

Văd o femeie cu rochie verde, iar Duhul lui Dumnezeu este chiar lângă ea. Se întâmplă ceva. Femeia este foarte sinceră. Haideți să ne plecăm capetele.

O, Dumnezeule, Tatăl nostru, care ne-ai permis să stăm în prezența Ta. Noi suntem

nevrednici să stăm în acest timp rău, înaintea Ta; se pare că toată lumea se rupe în bucăți.

Tată îndurător, dacă slujitorul Tău a găsit har în fața Ta, Te rog să fii milostiv și să răspunzi la rugăciunea mea, astfel încât ceea ce ți-am cerut să poată fi împlinit. Te rugăm, Doamne.

Nu peste multă vreme, noi Te vom vedea față în față, de aceea Te rugăm să ai milă de noi, căci suntem niște păcătoși nevrednici, salvați prin harul Tău.

Îți mulțumim pentru că suntem copiii Tăi, și Te rog să vindeci orice bolnav din locul acesta. Fie ca Duhul Domnului Isus Hristos să vină peste această audiență, iar umbrele de teamă, îndoială și necredință să fie îndepărtate. Îndepărtează toate acestea de la ei, astfel ca ochii lor duhovnicești să poată fi deschiși, ca să vadă Cine stă aici, ca să vadă Prezența ta omnipotentă.

Îndepărtează puterile vrăjmașului. Satană, tu, cel care ai făcut acest rău copiilor lui Dumnezeu, fii osândit în Numele lui Isus Hristos! Părăsește-i pe toți aceia pe care îi ții. Leși afară din ei și du-te în întuneric! Toate duhurile rele din locul acesta, să se supună acestei porunci!

Ca slujitor al lui Dumnezeu, îți poruncesc prin Dumnezeul cel Viu, să pleci de aici, așa încât șchiopii să umble, orbii să vadă, bolile de inimă să dispară, cancerul să fie vindecat și toți bolnavii să fie vindecați în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

- Amin -